

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפסול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייוג:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת בלק

טו תמוז תשפ"א | גיליון מס' 372

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל" (כד, ה).

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (מאור ישראל דרושים, עמוד רכד ד"ה בסנהדרין):

בגמרא (סנהדרין קה): איתא, אמר רבי יוחנן, מברכתו של אותו רשע - בלעם, אתה למד מה היה בלבו, ביקש לומר שלא יהיו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות, ונהפכה לשונו, ואמר: "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל", אמר רבי אבא בר כהנא, כל ברכותיו של אותו רשע חזרו לקללה, חוץ מברכת בתי כנסיות ובתי מדרשות, שנאמר "ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה, כי אהבך ה' אלקיך", נאמר "את הקללה" - קללה אחת נהפכה לברכה, ולא קללות.

והנה ברכה זו כוללת את כל הטובות שבעולם, שאם יש תורה בישראל, כל הטובות והברכות מיועדות אז לישראל.

והרמז על זה, כי כל הברכות נאמרו בלשון נסתר, כגון: "כנחלים נטיו", "יזל מים מדליו", חוץ מברכה זו שנאמרה בלשון נוכח, שנאמר: "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל", וזהו שנאמר: "ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה".

(משוש תבל-במדבר, עמוד רלב).

משלחן הראשון לציון

אשה שערכה במשיך שנים ארוכות קבלת שבת לנשים, וכעת רוצה להפסיק, אם צריכה התרה, ובשבת מזכי הרבים

בס"ד, ג סיון תשע"ו
לכבוד האברך החשוב והנעלה, שוקד באהלה של תורה, כש"ת ה"ה יעקב ישראלי נ"י, שלום וברכה,

אודות אשה שערכה במשך כעשר שנים קבלת שבת לבנות רבות, המשתתפות בפרקי תהילים ודברי חזוק, ועתה שילדיה גדלו קשה לה להמשיך עם זה, ועוד גם מבחינה כללית שהעלות לזה כשמונה מאות שקל לחודש, קשה לה להחזיק את זה, האם מותר להפסיק פעילות זו בלי התרה.
הנה כיון שיש כאן זיכוי רבים גדול, ודבר זה נמשך שנים רבות בהצלחה, חבל להפסיק עם זה, ועצתי לפרסם ולבדוק אם יש מישהי אחרת שתהיה מוכנה לקחת פעילות זו להמשיך את המסורת, ואשריהם ישראל שרצים לדבר מצוה, ומן הסתם תהיה מי שתסכים לקחת פעילות זו, ובפרט שהוא כבר קיים במשך עשרות שנים, שהוא יותר קל מלהקים דבר חדש.

וידועים מאמרי חז"ל בש"ס ובזוהר הקדוש, בשבת מזכי הרבים, ובפרט בזמן הזה, שצריך להוכיח ולדבר בדרכי נועם ובמתק שפתים, מענה רך ישיב חימה, וכבר כתב רבינו האר"י זצוק"ל בשער הגלגולים שמעשה קטן מאד בעסק התורה והמצות בדורות אלו, שקול כנגד כמה מצות גדולות שבדורות שלפנינו, כי בדורות האלה הסטרא אחרא גוברת מאד עד

להפסיק, כדת וכדין.
בברכת התורה,
יצחק יוסף
הראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מפומים לכל הארץ
עך הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

דיני ומנהגי בין המצרים

(מתוך חזו"ע ד' תעניות)

א. הימים שבין צום יז בתמוז, לבין צום ט' באב, נקראים ימי "בין המצרים", על שם הפסוק (איכה פ"א פ"ג) "כל רודפיה השיגוה בין המצרים". ואמרו חז"ל (במדבר איכה שם), שהם הימים שבין יז בתמוז לתשעה באב, שבהם נכנסו האויבים לירושלים, ופרעו פרעות בישראל, עד יום תשעה באב, שבו החריבו את בית המקדש. ולכן נוהגים כמה מנהגי אבל וצער מיום שבעה עשר בתמוז עד אחר תשעה באב.

ב. יש להזהר בימי בין המצרים שלא ללכת יחידי מתחלת שעה רביעית של היום עד סוף שעה תשיעית, (שבסך הכל הם שש שעות), מפני קטב מרירי, שהוא שד השולט בימים ההם, ולפי דברי הגמרא (פסחים קיא:) יש להזהר בזה ביותר מאחד בתמוז והלאה, וכן יש להזהר בימים אלה שלא ללכת ברחוב בין חמה לצל. והמלמדים תלמידים יזהרו שלא להכות התלמידים אפילו ברצועה קלה, וכן ההורים יזהרו שלא יכו את ילדיהם בשעות אלו, מפני שיש חשש סכנה בדבר.

ג. חסידים ואנשי מעשה נוהגים אחר חצות היום בימי בין המצרים, לומר "תיקון רחל", שבו פסוקים של בכי וצער על חורבן בית המקדש, ומנהג יפה הוא. ויש נוהגים לומר "תיקון חצות" בכל ימות השנה בחצות הלילה, ותבוא עליהם ברכה.

ד. מיום שבעה עשר בתמוז עד תשעה באב, שנקראים בין המצרים, נוהגים להמנע מלאכול פרי חדש, או מללבוש בגד חדש, בשביל ברכת "שהחיינו", שאי אפשר לומר בימים אלו שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, והוא זמן פורענות וימי צרה ותוכחה לעם ישראל. (ונכון להחמיר בזה גם במוצאי תשעה באב, מליל עשירי באב עד ליל י"א אב). ובשבתות שבתוך ימי בין המצרים מן הדין מותר לברך שהחיינו. ויש חסידים שנוהגים להחמיר בזה אף בשבתות.

זכות קדימה בכביש שיש בו מקום רק למכונת אחת

[מתוך גליונות "קובץ בית יוסף"].

ב"ה, ירושלים. עש"ק בהעלתך מכונות הנוסעות אחת מול השניה, ואין מעבר לשתייהן כאחת, בגלל מכונות חונות מצדי הכביש, או בגלל שהכביש צר, על כיוצא בזה נאמר במס' סנהדרין (לב ע"ב) שתי ספינות העוברות בנהר ופגעו זו בזו, ואם יעברו שתייהן בבת אחת, הרי שתייהן טובעות, ואם יעברו בזו אחר זו שתייהן עוברות, וכן שני גמלין שהיו עולין במעלות בית חורון, שהמסילה צרה ביותר, והתהום פעורה מימין ומשמאל משני צדי המסילה, ואין מעבר אלא לאחד מהם כיצד ינהגו? אם היתה אחת טעונה והאחת אינה טעונה תידחה זו שאינה טעונה מפני הטעונה. שהרי אמרה תורה "צדק צדק תרדוף" אחד לדין ואחד לפשרה, והסביר הגאון הנצי"ב מוואלוז'ין בשו"ת משיב דבר, שבאו חז"ל ללמדנו שאפילו אם האחת מהן חזקה ביותר אינה יכולה לעשות דין לעצמה לעבור תחילה, ותאמר כל דאלים גבר [ב"ב לד: גיטין ס:ו], אלא יש ללכת לפי כללי הצדק והיושר שהטעונה תעבור תחילה. והלכה זו נפסקה בשלחן ערוך (חושן משפט סי' רע"ב). ומכאן אנו למדים שיש קדימה לרכב העולה מפני שהנסיעה קשה עליו יותר.

כיוצא בזה כותב ר' יהודה חסיד בספר חסידים (סימן תקנא). לגבי אדם ההולך במדרכה צרה, ופוגע באדם הטעון משא, עליו לפנות הדרך עד שיעבור נושא המשא, אע"פ שבצידי המדרכה יש רפז וטיט. ואפילו הנושא משא הוא גוי. ונראה שמקור דבריו מהתלמוד הנ"ל. ויש להוסיף שאם בנידון שלנו היה רכב ציבורי ורכב פרטי, יש לתת משפט הקדמה לרכב ציבורי, שבכל מקום החשיבו חז"ל את הציבור וכבודו. כמוכא במס' סוטה (לט ע"ב).

על כל פנים אדם הנדחה מפני חברו, ונוהג לפנים משורת הדין, השעה נדחית מפניו, וגם שוכן מרומים ינהוג עמו לפנים משורת הדין, כמאמר הכתוב: "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף". וכבר אמרו חז"ל בכבא מציעא (ל ע"ב) לא חרבה ירושלים אלא על שהעמידו עצמם על דין תורה ולא נהגו זה עם זה לפנים משורת הדין. וכן אמר שלמה בחכמתו: "למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמור".

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מון רבינו יצוקללה"ה

הנהגותיו

מון של העם

סיפר הגאון רבי יוסף שרגא שליט"א, רב בית הכנסת היזדים:

בשנת תשל"ג, כשהוכתר מון לכהן כרב ראשי וראשון לציון, נערכה עבורו מסיבת הכתרה רשמית בבנייני הרבנות הראשית בירושלים, במעמד רבנים ואישי ציבור חשובים. אולם ההכתרה האמתית נערכה כעבור כמה ימים במוצאי שבת בבית הכנסת היזדים, במעמד גדולי ישראל ואדירי התורה.

עד היום זוכר אני את דבריו של מורי ורבי הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת פורת ויסף שאמר באותו מעמד: "המשכן היה מורכב ממורכבים שונים שכל אחד מהם נבדל מרעהו במהותו, אדנים, קרשים, קרסים, בריחים ועוד. היו איפא כאלו שהטיבו להתעסק למשל בבנייתם של האדנים, לעומת זאת, בהנחת הקרשים הם לא מצאו את ידיהם וכיוצא בזה, רק משה רבינו בכוחו הגדול ידע לשלב ולהרכיב את כל אלו יחדיו בחכמה נפלאה.

"וכמו כן", הוסיף הגאון הרב יהודה צדקה, "ישנם רבנים היודעים לדרוש שיעורי תורה מפולפלים לפני צורבים ותופסי תורה. לעומת זאת, כשמדובר בקהל של בעלי בתים המבקשים לשמוע דברי אגדה והלכה בשפה שוטה, הם מתקשים לרדת מן ההר אל העם ולדרוש להם בשפתם".

"ישנם כאלו שלהיפך, יודעים הם למסור שיעור בפני פשוטי העם, להמתיק שיחה בפני ילדי ישראל, אך לא בפני למדנים בעלי שיעור קומה. וזהו כוחו של הגאון רבי עובדיה, הראשון לציון החדש", הפטיר חכם יהודה צדקה, הוא ניחן בחן וחסד עליון, למסור שיעורים ושיחות לכל הרמות והדרגות, וכולם מבינים את דבריו..."

(שר וגדול).

